

Vyjadrenia

62-0313, Jeffersonville, IN
(EXPRESSIONS)

William Marrion Branham

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať ráz prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázni je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v júni 2016.

Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.

Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.

Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

⁷¹ Sformuj nás, Pane, a pretvor nás, aby sme tiež, keď prideme ku koncu tej cesty, mohli byť pripravení, aby sme Ťa stretli. Odpusť naše mnohé hriechy, ó, večný Bože. Maj s nami milosrdenstvo, Pane, lebo sme slabí a utrpení.

⁷² A modlím sa, aby si nám dnes popoludní dal útechu. Nech ju nájdeme v týchto slovách, ktoré boli vyjadrené z Tvojho Slova skrze rozličných kazateľov, a tých, ktorí sú určení, aby to prinášali, a cez susedov a priateľov. Nech to nájdeme tam pri svedectve kvetov a stromov, pri slnečnom úsvite a listoch; a ponad všetko pri Prítomnosti Svätého Ducha, ktorý svedčí o Kristovom vzkriesení, „Nezanechám vás bez útechy. Budem sa modliť ku Otcovi a On vám dá iného Utešiteľa a On zostane naveky.“ Ó, ako Ho milujeme, Pane, a ako si ceníme, že si nám Ho poslal, aby nám bolo dané toto požehnané uistenie v hodinách a čase problémov.

⁷³ No, udeľ nám silu do ďalšieho nadchádzajúceho zhromaždenia. Chcem zvlášť prosiť, Pane, práve teraz za týchto chlapcov, ktorí tu sedia v uniformách. Nech sú tí chlapci požehnaní, ako sa budú musieť vrátiť naspäť do svojich radov. Ale modlím sa, Pane, aby v ten deň... Ceníme si tieto uniformy, ktoré teraz nosia, ale nech sú zodpovedané matkine modlitby. Nech sú v ten deň oblečení v svätosti a spravodlivosti Ježiša Krista. Dievčatá, a všetci spolu, Pane, to je to, čo chceme byť, kresťanskí vojaci, skutočne silnej viery. Veď nás a usmerňuj nás až do toho dňa, Pane, keď sa znovu stretneme.

⁷⁴ Ďakujeme Ti teraz za jej život a modlíme sa, aby si bol s nami všetkými, až kým sa všetci stretneme pri Tvojich nohách. Prosím o to v Ježišovom Mene. Amen.

Vyjadrenia (EXPRESSIONS)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v utorok 13.3.1962 v Jeffersonville, IN

¹ [Nejaká sestra spieva pieseň, následne niekto hovorí zopár slov. – pozn.prekl.]

Spolu s týmito svedectvami a poďakovaniami našej zosnulej sestry, tiež by som povedal tieto slová. Moje prvé zoznámenie sa s rodinou Bell bol jej manžel, Jimmy, ktorý bol veľmi blízky priateľ môjho otca, ktorý odišiel. A potom, ako roky ubiehali, stal som sa kazateľom a zoznámil som sa so sestrou Bell a spoznal som ju ako skutočnú zbožnú Kresťanku. Všetkým nám bude chýbať, všade. Je tak ľahké rozprávať o niekom takomto, pretože nemusíte nič skrývať. Ona bola tým, čo sa od Kresťana vyžaduje, aby tým bol.

² Keď som pred chvíľou počul spievať tie sestry, to mi skrátka tak veľmi pripomenulo jej spev, ako ju tu naokolo poznáme. Ona rada spievala. Som tak rád, že sa to vykonalo, lebo to skutočne vyjadriло, ako by sa cítila sestra Bell. Ona sa rada vyjadrovala takým spôsobom. Mojou modlitbou, úprimnou modlitbou je, aby sme všetci prišli do konca cesty s takým svedectvom, ako mala ona.

³ No, chcem tu prečítať niečo z Písma, len kúsok. Mám pocit, že ona tak veľmi milovala Božie Slovo, a Jeho Slovo je tak večné. A myslím, že by som mohol prečítať kúsok zo 14. kapitoly Jóba.

Človek, splodený zo ženy, je krátkeho veku a sýty nepokoja.

Vyjde jako kvet z puku a uvädne; uteká jako tieň a nezastane.

A ešte i na takého otváraš svoje oči a mňa uvodíš so sebou v súd?

Kto môže vydat' čisté z nečistého? Nikto! -

Ak tedy sú určené jeho dni, počet jeho mesiacov je u teba; položil si mu hranice, ktorých neprekročí:

odvráť od neho svoj pozor, aby mal chvíľu pokoj, až by sa potešil ako nájomník svojmu dňu.

Lebo strom má nádej: ak ho vytnú, zase vyrastie, a jeho výhonok nevyhynie.

Jestli sa zostarie jeho koreň v zemi, a jeho peň zomrie, v prachu:

keď zavonia vodu, znova vypučí a ženie vetvy jako sadenec.

Ale človek zomrie, premožený mdlobou; a keď vypustí človek dušu, kdeže je?!

Ako keď odtekajú vody z jazera, a rieka siakne a vysychá:

tak i človek, keď ľahne, nevstane; dokiaľ len budú nebesia, neprebudia sa ani sa nezobudia zo svojho spánku.

Oj, aby si ma ukryl v hrobe, aby si ma zakryl, dokiaľ by sa neodvrátil tvoj hnev...

Ak zomrie človek, či ešte kedy ožije? Vtedy po všetky dni svojho vojania budem sa nadejať, dokiaľ len neprijde moja zmena.

Zavoláš, a ja sa ti ohlásim; budeš túžiť po diele svojich rúk.

Lebo vtedy budeš počítat' moje kroky: nebudeš striehnúť na môj hriech.

⁴ Pri čítaní z večného Slova, chcel by som, aby sme sa len na chvíľu zamysleli nad jedným slovom, a to slovo je: *Vyjadrenia*.

⁵ V živote je tak mnoho vyjadrení. A nie je tu nikto, kto žije na zemi bez toho, že by sa niekedy vo svojom živote nezastavil a nepremýšľal o tom, odkiaľ prišiel, aký je tu jeho účel a kam pôjde potom. Každý má rád – by sa rád pozrel poza oponu.

⁶ Ako sme tu čítali z najstaršej Knihy Biblie, z Jóba, tento patriarcha, on sa snažil zistiť práve túto vec. A dával voľný priedchod svojej inšpirácii od Boha, vyjadruje, že On je... že je život po smrti.

⁷ Niekedy máme pocit, že keď sa stretneme s niečím takýmto, že toto je všetko. Ale nie je; to je zmena. To je krok vyššie. To je prejdenie z jedného života do iného.

⁸ A Jób, prorok, ako on premýšľal o týchto veciach, objavil to v botanike – v rastlinnom živote a v živote stromu. A tak, on si to všimol, ako Boh musí byť vo Svojom stvorení; že keď učinil stvorenie, potom musí žiť v stvorení, pretože to stvoril pre účel pre Samého Seba, aby v tom žil; ako dom, ktorý si človek postaví. A tieto malinké životy, ktoré sú v celom Božom stvorení, sú poddané svojmu Stvoriteľovi. A on

kráčajú priamo. Boh, ktorý sa vyjadruje v jej samotnej smrti, Boh sa pre nás vyjadruje, že On je Bohom a On im dá túžby jeho srdca – ich srdca, tým, ktorí pred Ním kráčajú priamo.

⁶⁴ Vidiac toto, že On je Bohom a my všetci musíme prísť do tohto miesta, potom nech sa dívame na Jeho znaky vyjadrení. Jeho lásku, Jeho Cirkev, Jeho ľudí, a to všetko je Božími vyjadreniami pre nás. Potom sa nazdávam, že my všetci – mali by sme skloniť naše hlavy v pokore a ďakovať Bohu za tento život, že skrze Krista premohol dokonca samotnú smrť.

⁶⁵ A potom Slová Ježiša, keď prišiel ku Jairovej dcére, „Ona nie je mŕtva, ale spí.“ Odišla do svojho spánku, a nie do svojej smrti, lebo ona zomrela pred mnohými rokmi ako malé dievča. A teraz žije v Kristovi a spí iba pre nás; ale je prebudená s Kristom.

⁶⁶ Teda skloňme naše hlavy a vzdajme vďaka za tento udatný život.

⁶⁷ Nebeský Otče, Ty, samozrejme, poznáš naše srdcia. Samozrejme poznáš myšlienky v našej mysli a vieš o nás všetko. Sme stvoreniami Tvojej ruky a vieš, že nám je ľúto vidieť sestru Bell, že od nás bola vzatá. Bože, skláňame naše hlavy a srdcia vo vďačnosti, že jej prosba bola vypočutá, a že Tvoja túžba po nej bola naplnená, že dokonca tu na konci tej cesty, keď je napísaný jej úmrtný oznam v živote každého, s kým prišla do kontaktu, že bola Tvojou služobnicou. Nech jej vplyv žije dlho v srdciach všetkých, ktorí ju poznali; Bože, modlíme sa, aby si dal odpočinutie jej chrabrej duši v tom kraji, ktorý milovala a rozprávala a spievala o ňom po všetky tieto roky.

⁶⁸ Modlím sa dnes popoludní za Jimmyho, Pane, keď ho tam vidím sedieť. A on vyjadruje svoje myšlienky, ako kryštálové slzy stekajú po jeho lícach. On premýšľa o oddanej manželke. A tieto deti, ktoré, slzy stekajú po ich lícach, premýšľajú o milovanej matke. A modlíme sa, Bože, aby si ich žehnal. Uteš ich srdcia. Natiahni tú ruku, ktorá je poza dosah čohokoľvek iného, čo môže ísť ku ľudskému srdcu, a udeľ im toto veľké uspokojenie, že sa jedného dňa znovu stretneme a už nikdy viac tam nebudeme mať ďalšiu pohrebnú službu.

⁶⁹ Žehnaj jej milovaných, jej bratov, jej sestry, jej vnúčatá, jej susedov.

⁷⁰ A tieto zbory, Pane. Vieme, ako ju milovali. Ako kráčala medzi nami, oni – ona kráčala medzi nimi. A spolu s nimi, Pane, delíme sa s týmto veľkým spoločným pocitom, že sme ju milovali. A sme tu, aby sme Ti vyjadрили našu – našu vďačnosť za jej život.

⁵⁸ Všetky tieto roky šťastného manželstva boli vyjadrením jej oddanosti ako manželky, aby tvorila domov pre svojho manžela a svoje deti. To sa vyjadrilo cez ťažké časy, keď tí maličká okolo stola, a bolo ťažko. A matka, je potrebná matka, aby vedela, ako uložiť veci, aby to vydržalo, keď sú tie malé hladné ústa okolo stola. Stáť pri svojom manželovi, oddaná, stáť pri svojich deťoch; to bolo vyjadrenie skutočnej oddanosti. To je pred každým jedným z vás. Nemusím to hovoriť. Viete, že je to pravda. Rozumiete? Tak veru.

⁵⁹ A jej nezlyhávajúca prosba za jej deti... Neverím, že som ju niekedy stretol alebo odišiel od nej bez toho, že by prosila o potrebu pre tie deti. To ukazovalo skutočné materstvo, ako vedela, že život je iba sen alebo miesto prípravy pre jej deti. Chcela ich stretnúť v kraji poza týmto, tam, kde už nebude viac žiadnych ťažkých časov. Stále mi hovorila... volala ma „brat Billy“. Hovorila, „Brat Billy, modli sa za moje deti, nech žiadne z nich nie je stratené.“ Ak to nevyjadruje skutočné materstvo... Matka, ktorá sa zaujíma o svoje deti, ktorá sa zaujíma o svojich susedov, svojho manžela, svojich milovaných; to je Boh, ktorý je v žene, vyjadrujúci večné veci.

⁶⁰ Ako súcitím s jej manželom, mojím dobrým priateľom. Ako súcitím s jej chlapcami, keď počuli tú správu, niektorí z nich v Nemecku a na iných miestach, že matka zomrela. Ale ona môže byť preč od vašej prítomnosti tu, chlapci, ale ona nie je mŕtva. Ona žije navždy. Žije v kraji, za ktorý sa modlila, aby sa tam s ňou každý z vás stretol. Nenechajte, aby bola sklamaná. Som si istý, že nebude.

⁶¹ Dnes popoludní vidíme jednu špicu z toho kolesa vonku. Pamätám si, keď bola vzatá prvá špica z mojej rodiny. Jedna po druhej povypadáajú. Nebude to trvať príliš dlho. Ale počúvajte, to koleso môže byť znova zjednotené dokopy v inom kraji, tam, kde nie sú žiadne polámané kolesá, kde veľká Božia ekonómia môže byť dosiahnutá a môže sa valiť ďalej cez veky. Nech to je takým spôsobom, rodina. Vždy ste mali matku; teraz s ňou buďte navždy. Je to tak.

⁶² Ďalšia vec, ktorá vyjadrila Božiu lásku: Ako som to porozumel, jej pranie bolo, aby nikdy nemusela byť stará a príliš dlho chradnúť, aby tu v starom veku nemusela dlho chradnúť, chromá a chorľavá a zomierajúca pomalou smrťou. Boh vypočul tú prosbu. Je to tak. No, len pred niekoľkými nedelami tu stála v zborovej lavici a spievala slávne Evanjelium Kristovo.

⁶³ Čo to je? Zdá sa, akoby táto matka odišla predčasne, mala okolo šesťdesiatpäť rokov. Čo to znamená? To je Boh, ktorý vyjadruje Samého Seba, že On neodoprie žiadnu dobrú vec tým, ktorí pred Ním

premýšľal o tom, že ak by prišla búrka a zhodila by dole mocný strom, jednako to nebude koniec toho stromu. On znova ožije. Ak strom zomrie, bude žiť.

⁹ A mnohokrát, keď sme sklamaní, keby sme sa len obzreli okolo seba, všade môžete vidieť Boha. No, vezmeme Ho, ako v strome. Ak je tu zasadený strom...

¹⁰ A všetko je tu preto, aby to slúžilo *určitému* účelu, tak, ako my sme tu, aby sme slúžili *určitému* účelu, tak, ako tu bola naša sestra, aby slúžila *určitému* účelu. Všetci sme tu kvôli účelu Božiemu. Ak dokážeme zistiť, aký je ten účel, a potom tomu dobre slúžiť, potom určite, ak Boh dostatočne dbá na vzkriesenie botanického života, On dostatočne dbá na vzkriesenie ľudského života.

¹¹ A tak Jób, ten patriarcha, si všimol, že strom, ak zomrie, on znovu ožije. A ako leto a zima menili prejav jeho života. Všimol si, že keď strom v lete žil a v zime zdanlivo zomrel, tie listy, ktoré viseli na strome.

¹² No, sme učení v Písmach, že existuje Strom Života. Bol v záhrade Eden. A tento Strom Života je to miesto, kde Kresťania visia ako list na tomto Strome.

¹³ A teraz, v zimnom období, keď sú listy pekné, no, oni – alebo lepšie povedané v letnom období, keď sú listy pekné a zelené, po chvíli príde mráz a zafarbí ich odlišnými farbami a oni opadnú zo stromu. A život ide naspäť do koreňa stromu. Ak si len všimneme, to je tajuplná vec.

¹⁴ Prednedávnom som tu čelil názorom človeka, ktorý tvrdil, že je neveriaci, že neverí. A stáli sme pri jabloni, ktorá mu patrila. A opýtal som sa ho, aký starý je ten strom, a on mi povedal, že má toľko a toľko rokov, a koľko bušelov jablk urodí každý rok. [Bušel – objemová miera, asi 36 litrov. – pozn.prekl.] A to bolo začiatkom augusta a vedel som – všimol som si, že jablká už padali a listy začali hnednúť. A povedal som mu, „Rád by som sa vás niečo opýtal.“ Povedal som, „Prečo tie listy začínajú hnednúť a padať zo stromu pred tým, ako ich vôbec udrie nejaký mráz?“

¹⁵ „No,“ povedal, „prichádza zima. A dôvod, prečo zhnedli, je ten, že život opustil ten list.“

Povedal som, „Kam odišiel ten život?“

¹⁶ A on mi povedal, „Naspäť do koreňov stromu, tam, odkiaľ prišiel.“

A povedal som, „Je to koniec toho listu?“

¹⁷ Povedal, „Nie, ten život sa znova na jar vráti s novým listom.“ On si to nikdy nevšimol.

¹⁸ Potom som povedal, „Prosím vás, povedzte mi, pane, aká inteligencia berie ten list preč zo stromu ešte pred tým, ako nastane chladné počasie, a posieľa ten život naspäť dolu do zeme, aby bol v bezpečí, až kým nepríde ďalšie ročné obdobie? Môžete dať do vedra vodu a postaviť ho na stĺp. To sa nikdy nezmení kvôli ročnému obdobiu. A tak to ukazuje, že existuje Boh, ktorý riadi život.“

¹⁹ A my, ktorí sme – tvrdíme, že sme Kresťania, ktorí sme narodení z Ducha Božieho, boli sme skrze milosť Božiu prenesení zo stromu smrti do Stromu Života. A keď jeden z listov opadne, ako som počul to svedectvo z tohto nádherného zboru, tej Pravej Baptistickej cirkvi, kde sú mnohí z mojich priateľov členmi, odkiaľ odpadol jeden z jeho listov. Vieme, že ten život musel ísť naspäť k Bohu, ktorý ho dal, kvôli nejakému účelu, len aby prišiel naspäť v tom univerzálnom vzkriesení, aby už nikdy viac neodpadol v tom Miléniu. V tom veľkolepom čase, ktorý prichádza.

²⁰ Jób si všímal tieto veci. Potom si všímal život slnka.

²¹ Ak si všimnete, ráno slnko vychádza. To je bábätko. Jeho lúče sú slabé. Potom prichádza do mladistvého veku, asi o deviatej alebo desiatej hodine. Potom v čase poludnia, v strede dňa, ono je vo svojej sile. Potom začína zapadať a nakoniec je znova na západe, ako zomiera počas dňa. Mohli by sme to nazvať koncom slnka? Nie. Nasledujúce ráno znova vychádza, aby nám prinieslo nový deň.

²² No, čo je toto? To je Božie vyjadrenie. A slovo „vyjadrenie“ znamená „dať najavo pocit.“ To je Božím vyjadrujúcim – vyjadrením pre nás, aby nám dal poznať Svoje pocity ku nám, že smrť nás večne neoddelí. Opäť povstaneme, prideme znova naspäť.

²³ Zakaždým, keď v zemi zomiera semeno, keď rok dobieha do konca, práve tak, ako tieto kvety... Oni – vypadnú z nich maličké semená, keď ich zasiahne mráz, a semeno ide dole do zeme. A akokoľvek divne to môže vyzeráť, jednako je to pravda. Boh je tak nekonečný, že On nič neprehliadne. On má pre Svoj kvet pohrebný sprievod. Potom, ako ich zasiahne mráz, potom prichádzajú jesenné dažde, veľké mohutné slzy kvapiek dažďa padajú z nebies a pochovávajú semeno toho kvetu, utľapkávajú ho, a možno ide cól alebo dva pod zem. Potom začnú vanúť studené zimné vetry a malé plátky kvetov sú preč, stonky sú preč, a potom zamrzne hľuza a vyschne. A potom zamrzne malé semeno a tá dreň z neho odchádza. A, aha, na jar z neho nemôžete nič nájsť.

neprestala činiť to vyjadrenie. Možno je dnes poza koridormi neba, niekde tam vo večných sférach slávy, kráča po uliciach Božích, stále to vyjadruje. Poza týmito tieňmi smrteľných sfér to stále vyjadruje.

⁵² Sestra Bell, ako ju poznáme, sa nehanbila za svoje svedectvo. Ani raz tam nebolo nejaké červenanie sa kvôli jej svedectvu. Ani raz sa nezdráhala, aby niečo povedala. Ona to vyjadrovala a nehanbila sa. Ako som ju videl stáť tam vzadu s jej zodvihnutými rukami do povetria a slzy jej stekali dolu po jej lícach; videl som ju stáť tu pri tejto kazateľni a spievať piesne, ktoré by mohli celý zbor dostať do kričania, o kraji na druhej strane. Ona sa nehanbila. Všade vydávala svoje vyjadrenie. Každému susedovi, každej cirkvi, kdekolvek sa pridružila, dala najavo samu seba a vyjadrovala to, čo si myslela o Bohu. Bol to jej život. Všetko, čím mohla byť, ona vyjadrovala to, čím bola v Kristu Ježišovi, znovuzrodené stvorenie.

⁵³ Bola milovanou priateľkou mojej drahejšej starej matky, ktorá pred pár týždňami vystúpila rovnakými schodmi. Dnes sú spolu.

⁵⁴ Čo za nádherná vec to je, vidieť vyjadrenia, ako to Boh robí. Jej listy, sestry Bell... Zakaždým, keď som prišiel domov, Billy, môj syn, mi priniesol kôpku listov, telefónnych hovorov, neustále, od sestry Bell, „Pomodli sa za tohto; pomodli sa za tamtoho.“ To... Čo sa to dialo? Pre mňa to je jej vyjadrenie, jej danie najavo toho, čím bola vo vnútri seba, bremeno za jej blízkych, bremeno za jej deti, bremeno za každého, kto bol naokolo, a za každú chorú osobu.

⁵⁵ Sestra Bell takmer žila skrze milosť Božiu posledných pár rokov. Bola vernou veriacou v Božiu uzdravujúcu moc. A tak sa to stalo tej noci... Nikdy vo svojom živote som za ňu nemal modlitbu, a nemodlil sa s tou drahou starou svätou, až – že by ju Boh uzdravil.

⁵⁶ A raz v noci, keď som bol zavolaný, práve som prišiel z Arizony, asi okolo polnoci. Zavolali môjmu synovi a povedali, „Sestra Shepherd, priateľka sestry Bellovej, chce, aby si sa za ňu pomodlil, je v nemocnici.“ Porozumel som, že to je sestra Shepherd; to je istá pani, ktorá je možno teraz v budove, volá sa Shepherd, ona vie. Myslel som si, že ona je v nemocnici.

⁵⁷ Na druhý deň ráno zavolali okolo jedenástej hodiny a povedali, „To nie je sestra Shepherd; to je sestra Bell, ona je v nemocnici.“ A vidieť tú múdru prozreteľnosť a plán Boží. Skôr, ako sme sa tam vôbec mohli dostať, sestra Bell vystúpila po tých zlatých schodoch. Predtým, ako som sa tam mohol dostať, Boh odtrhol Svoju farebnú ružu, aby vytvoril Svoju kyticu pre milénium. Skôr, ako som sa tam vôbec mohol dostať, ona odišla, aby sa stretla s Bohom. Božie vyjadrenie Jeho lásky!

pohrebnú ceremóniu, všetko slúži svojmu účelu. Potom uvidel v diaľke príchod Toho Spravodlivého a vykrikol, „Ja viem, že môj Vykupiteľ žije.“

⁴⁵ „Moje telo odpočívajte v nádeji,“ povedal Dávid, „pretože On nenechá Svojmu Svätému vidieť porušenie. Ani nezanechá Jeho dušu v pekle.“ On videl ten deň, to dokonalé vyjadrenie Božie, to, čo On išiel vykonať, aby dal človeku najavo, že smrť nie je koniec cesty.

⁴⁶ Toto nie je koniec. Toto je začiatok. To je koniec smútku. To je koniec času rozhodovania. Ale je to začiatok času radosti a odmeny. Nie je to koniec všetkého. Je to len koniec smrteľných vecí, aby začali tie nesmrteľné veci. Ona odišla do svojho odpočívania. Boh dal odpočívania jej duši.

⁴⁷ No, on vykrikol toto veľkolepé vyjadrenie, pretože uvidel to, čo sa išlo udiť.

⁴⁸ No, poďme k tomuto záveru: Dnes sme sa tu zhromaždili, aby sme vyjadrili, alebo aby sme dali najavo naše pocity ohľadom susedy, ohľadom sestry, ohľadom manželky, ohľadom matky. To je dôvod, prečo sme sa dnes popoludní zhromaždili: aby sme dali najavo, aby sme vyjadrili naše cítenie, našu stratu. To je dôvod, prečo tu sme: aby sme toto urobili. Otec tu je, aby vyjadril stratu manželky; deti, matky; susedy alebo sestry.

⁴⁹ My, kazatelia, ako som ich počul cez budovu podávať tie nádherné, úžasné, potešujúce komentáre, jednoznačné, o tom, čo tá sestra znamenala pre nich a pre ich zhromaždenia. My, kazatelia, sme dnes popoludní prišli (samozrejme, v našich srdciach sme tiež smutní), ale prišli sme, aby sme tiež dali najavo vyjadrenie Božie, Jeho pravdu ohľadom celej tejto veci. Prišli sme, aby sme vyjadrili to, čo o tom hovorí Boh, aby sme potešili srdcia ľudí, aby sme im dali vedieť, že akokoľvek to môže byť šokujúce, jednako je to v prozreteľnosti Všemohúceho Boha, aby sa to udialo takýmto spôsobom a je to Jeho plán. A toto nie je koniec. Toto je začiatok nového života.

⁵⁰ Potom my, ktorých Boh vo Svojom Slove vyučuje o týchto veciach, prichádzame, aby sme dali naše vyjadrenie. A aký som šťastný pri tomto dnes popoludní, že my všetci môžeme vyjadriť to isté voči Slovu Božiemu, pretože ona to vyplnila.

⁵¹ Sestra Bell, ako sme ju poznali tu v modlitebni, milá, posvätená kresťanská žena, ona tiež učinila svoje vyjadrenie. Ona dala najavo svoje cítenie ohľadom Boha, ako som pred chvíľou počul čítať nekrológ, dokonca predtým, ako sa s ňou oženil brat Jim, predpokladám, dolu v Tennessee. Ona učinila svoje rozhodnutie. Ona urobila svoje vyjadrenie. A tak, to sú svedectvá, a pokiaľ viem, od toho dňa nikdy

²⁴ Ale či to je koniec toho kvetu? Vôbec nie. Bol sem daný za nejakým účelom. A keď dobre vyplnil svoj účel, potom nám Boh dáva vedieť, pomocou kvetu, Svoje vyjadrenie pre nás.

²⁵ Práve s takou istotou, ako sa slnko dostáva trochu bližšie ku zemi, aby prinieslo teplejšie lúče, nikde nedokážete ukryť ten život. Mohli by ste ho zakryť skalou. Všimli ste si niekedy, čo sa stane, keď položíte betón v zime, že kde je na jar najhustejšia tráva? Rovno okolo okraja betónu. Prečo to tak je? To je ten život, ktorý je pod tou skalou. Keď slnko začne zalievať zem, nedokážete zadržať život. On si nájde svoju cestu von spod toho betónu a vystrie svoju malú hlavu, aby chválil Boha, pretože slnko je vzkriesením. S-l-n-k-o je vzkriesením pre celý botanický život. Nedokážete ho ukryť tak dlho, ako svieti slnko.

²⁶ S-y-n sa mnohokrát zdá byť ďaleko. [Slovo „sun“ v angličtine znamená „slnko“ – slovo „Son“ znamená „Syn,“ pričom obe slová majú rovnakú výslovnosť. – pozn.prekl.] Ale keď On začne svietiť, Syn spravodlivosti povstane s uzdravením vo Svojich krídlach. A každý život, nezáleží na tom, kde je pochovaný, ako hlboko, ako ďaleko vo vodách alebo v pieskoch, v skalách, on povstane do slávy Božej; pretože Boh nám vyjadruje, jednoducho nám ukazuje, čo On robí.

²⁷ Jeho účel je ukázať nám pomocou kvetov, pomocou slnka, pomocou stromu, prostredníctvom celého života, že On je Vzkriesenie a Život. Boh dáva vzkriesenie Svojmu životu, keď slúži Jeho účelu.

²⁸ A ak kvet slúži svojmu účelu a Boh má pre ten kvet vzkriesenie, o čo viac pre našu sestru, ktorá v živote slúžila svojmu účelu? Boh má vzkriesenie pre tých, ktorí slúžili svojmu účelu. Môžeme nájsť náš účel a potom Mu slúžiť.

²⁹ Tieto malé kvety, mohli by ste sa ich opýtať. Oni sú tu dnes popoludní, aby slúžili určitému účelu. To je to, čo tieto kvety, Boh má pre ne, aby slúžili určitému účelu. Mohlo by to pokračovať ďalej a ďalej.

³⁰ Ak si všimnete, tieto kvety nie sú všetky kvetmi rovnakej farby. Líšia sa vo farbe, ukazujúc tak, že Boh je Bohom rozmanitosti. On má rád rôzne farby. Ich spoločné zmiešanie dokopy tvorí kyticu, ktorú On miluje. Boh, Boh rozmanitosti, On má Svoje biele kvety, má Svoje červené kvety, a všetky Jeho farby kvetov. A tým, že sa dajú dokopy, to slúži Jeho účelu.

³¹ On má veľké vrchy a malé kopce a roviny. On má púšte; má moria. On má dubový strom, palmu, všetko je zladené dokopy na svojom mieste, kde Boh, Boh celej prírody, môže žiť a tešiť sa zo Svojich stvorení, ako žije vo Svojich stvoreniach v čase, ktoré slúžia Jeho účelu.

³² Ak On dostatočne myslí na to, aby vzkriesil tamto a vytvoril pre to cestu úniku, aby to v budúcnosti znova slúžilo, o čo viac to robí pri ľuďoch, bez ohľadu na to, kým sme, akej rasy, farby, vyznania alebo čokoľvek, aby sme mohli prebývať v jednote v Božej prítomnosti a v Jeho požehnaní. Raz nastane vzkriesenie, práve s takou istotou, ako existuje vzkriesenie pre kvet. Všetci to vidíme. Všetci tomu veríme. Všetci vieme, že všetky tieto veci sú vyjadreniami. Ony svedčia, rozprávajú nám, dávajú nám na známosť pocit, ktorý Boh chce, aby sme poznali.

³³ Ľudia, ktorí poslali tieto kvety, priatelia našej sestry, ktorí poslali tieto kvety, oni tiež oznamujú rodine, vyjadrujú im ich pocit súcitu priateľa, sestry alebo milovaného. Snažia sa vyjadriť. Ony sú vyjadrením, oznamujú, vyhlasujú niečo.

³⁴ Všetky tieto veci, o ktorých by sme mohli hovoriť hodiny, vyjadrenia Božie pre ľudskú rasu, všetky majú svoju časť a odohrávajú ju správne. Každý kvet, každý strom, každý východ slnka, každý západ slnka, všetko odohráva správne svoju časť. Ale všetky z týchto Božích vyjadrení oznamujú pre nás a dávajú nám príklad, že On sa jedného dňa chystal urobiť veľké vyjadrenie; Večné vyjadrenie.

³⁵ Potom nám poslal Svoj vyjadrený obraz vo forme Svojho Syna. Boh poslal Svojho Syna vo vyjadrenom obraze Samého Seba, aby ľudskej rase oznámil, čo si o nás myslel. On zmenil Svoju rolu. Stal sa človekom. Stal sa jedným z nás.

³⁶ Z Boha, z večného Otca, z toho veľkého Stvoriteľa, ktorý vypĺňal všetok priestor, čas, predtým, ako tu bol svet. Nebol tu ešte ani meter alebo svetelný meter, ani atóm, ani molekula. On bol stále Boh a vždy bude Bohom. Ale Ten veľký, ktorý... Ak by ste sa večer mohli pozrieť hore a vidieť hviezdy v slnečnej sústave. Pred pár rokmi som mal tú možnosť, aby som sa pozrel cez tento veľký ďalekohľad, tam, kde tvrdia, že by ste dokázali dovidieť na stodvadsať miliónov svetelných rokov vesmíru, svetelných metrov. A poza tým sú stále mesiace a hviezdy a svety, ktoré On riadi.

³⁷ A potom tak dostatočne dbal na to, aby pre nás učinil vyjadrenie vediač, že On je tak veľkolepý, jednako prišiel dolu vo forme ľudskej bytosti, aby vyjadril To, čím bol. Stal sa človekom smútku, oboznámený zo žiaľom. Žil ľudský život. Nemal miesta, kde by položil Svoju hlavu. Vyjadroval to, čo to – čo bol Boh. Uzdravoval našich nemocných, keď sme boli nemocní. Vzkriesil mŕtveho, aby nám ukázal, že bol Božím vyjadreným obrazom. Položil pre nás všetkých plán, kde my tiež, mohli sme sa dívať na tieto malé vyjadrenia a vidieť Boha. Potom sme sa

mohli pozrieť hore a vidieť Božie veľké vyjadrenie a mať istotu, potom, že keď nadídu tieto hodiny, toto nie je koniec toho.

³⁸ Páčilo sa mi vyjadrenie, ktoré pred chvíľou povedala naša sestra pri spievaní. „Toto je moja sestra. Nemohla by som to takto spievať, ak by som nevedela, kde je.“ Rozumiete?

³⁹ Existuje spôsob, ako vieme, kam ideme, pretože vyjadrený Obraz Boží položil tento plán. A On povedal, „Ktokoľvek prijme tento plán, bude mať večný Život.“ V Jánovi 5:24 je povedané, „Ten, kto čuje Moje Slová a verí v Toho, ktorý Ma poslal, má večný Život a nepríde na súd; ale prešiel zo smrti do Života.“

⁴⁰ To najväčšie vyjadrenie zo všetkých bol Ježiš Kristus, ktorý pre nás vytvoril cestu. On naplnil a potvrdil všetky vyjadrenia, o ktorých tieto kvety a botanický život, a tak ďalej, slnko a slnečná sústava svedčili pred Jeho príchodom, že mal prísť Ten Spravodlivý, aby spôsobil, že tomu budeme pevne veriť, pretože On bude vyjadreným obrazom Božím. A keď prišiel a učinil to, čo učinil, On dokázal, že tieto vyjadrenia boli správne. On im dal potvrdenie. Pretože tak, ako znova povstane kvet, znova povstane strom, znova povstane slnko, tak znova povstane Kresťan. On musí, pretože Boh to dokázal Svojim zmŕtvychvstaním vo vyjadrenom obraze ľudskej bytosti, alebo ľudská bytosť vo vyjadrenom obraze Božom.

⁴¹ A tam, keď prorok videl, ako sa udejú tieto veci, Jób, keď videl celý botanický život, a tak ďalej. Potom my, ktorí sme oboznámení s Bibliou, to vieme. Sedel na tejto kope popola v utrpení, dostal sa do problémov. Jeho cirkevní členovia mu povedali, že bol – že tajne hrešil.

⁴² Mnohokrát to tak bolo povedané, že ak nejaká osoba zomrie predčasne alebo niečo také, že možno vykonali nejaký hriech, že urobili niečo zlé. Nie... To nie je prípad pre Kresťana.

⁴³ Keď uvidel toto veľké finálne vyjadrenie, ako mu Boh dal poznať Svoj plán skrze Ježiša Krista, on zakričal hlasom, keď blýskali blesky a zahrmeli hromy, on povedal, „Ja viem, že môj Vykupiteľ žije. A v posledných dňoch sa postaví na zemi. A aj keď kožné červy zničia moje telo, jednako vo svojom tele uvidím Boha; Ktorého ja sám uvidím.“ On videl to finálne vyjadrenie mnoho stoviek rokov dopredu. Ale súc prorokom vo videní videl príchod Božieho veľkého vyjadrenia.

⁴⁴ Mohol sa pozrieť dolu a vidieť vzkriesenie semien, mohol vidieť vzkriesenie stromov a vzkriesenie slnka, potom, ako odslúžilo svoj čas a povstalo znova – slúžilo cez deň, povstalo kvôli ďalšiemu dňu. Kvety po jednej pohrebnej ceremónii zomreli a zostali vzkriesené pre ďalšiu